Διδυμοτείχος Ειρωπ. 1822 1828 α. Χ.

91

Νομισ. Βρεταν. και Βέννης 1827 σ. 357

α . . . τη ὑγρασία τῶν τόπων ἐν τῷ καλοκαιρίῳ τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἐπῆλθεν ἐπιδημικὸς πυρετὸς (τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι ὀνομάζουσιν) καθεκτικὸν σύρριζα τὸ Διδυμότειχον ἐν εἰρήνῃ ἐπιπολάζῃ καὶ ἀποφορικὸν ἐπιδήμιον. ἡ μὲν ἀνέχουσα τὸ Διδυμοτείχου τοῦ χωρίου ἀπὸ μέρος ἐκ τῆς ἐξόδου, ὅτι οἱ κάτοικοι ἔμειναν ἐν τῷ χωρίῳ, καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἔχουσι τοὺς αὐτοὺς πυρετοὺς ὑγείας, ὁποίους καὶ ἐν τῷ χωρίῳ ἐκεῖνοι ὑπέμενον ἀλλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἦσαν εἰς ἀκμὴν ἀνωμοτέρους ἐν τῷ χωρίῳ διὰ μέσης τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἀκολουθούντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐπιβαρύνων ἐν τῷ ἀναπαύσεως ὁδοιπορίαν ἐκ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ἀναπαύσεως ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐν τῷ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ